

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 222
van **SABINE VERMEULEN**
datum: 24 oktober 2014

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

Wedstrijden met dieren - Dopingcontroles

Vlaanderen neemt al ettelijke jaren het voortouw in de bestrijding van doping in de sport. Doping is echter eveneens een belangrijk probleem wanneer men spreekt over wedstrijden met dieren. Tot voor kort was dit een federale aangelegenheid. Door de zesde staatshervorming kan Vlaanderen nu ook inzake deze problematiek zijn eigen verantwoordelijkheid nemen.

Een verbod op het gebruik van prestatie-beïnvloedende middelen (doping) werd opgenomen in de zogenaamde Dierenwelzijnswet van 1986. In de jaren negentig werd doping echter pas een issue in de duivensport waardoor het koninklijk besluit van 15 februari 1995 tot vaststelling van verboden prestatieverbeterende stoffen bij duiven uitgevaardigd werd. Daarnaast werd in gezamenlijk overleg een intern reglement voor de dopingbestrijding opgesteld tussen de Koninklijke Belgische Duivenbond (KBDB) en de officiële diensten van de federale overheid.

Omdat de bevoegdheid inzake Dierenwelzijn geregionaliseerd werd, gaf het celhoofd Dierenwelzijn aan dat nagegaan moet worden of dit protocol herzien moet worden ten gevolge van de regionalisering van de bevoegdheid, dan wel of een interregionale samenwerking met de KBDB mogelijk is.

1. In hoeverre vond er reeds overleg plaats tussen de betrokken actoren van de duivensport (KBDB,...), Dierenwelzijn en de Vlaamse minister bevoegd voor Dierenwelzijn in het kader van de mogelijke herziening van het protocol omwille van de regionalisering van de bevoegdheid Dierenwelzijn? Wat was de concrete uitkomst van dit overleg?
2. De dopingcontroles in de duivensport worden normaliter uitgevoerd door controleurs die aangesteld zijn door de KBDB en jaarlijks gelegitimeerd door de minister die bevoegd is voor Dierenwelzijn.

In hoeverre levert de regionalisering van de bevoegdheid inzake Dierenwelzijn in dit kader problemen op? Kan de gangbare praktijk momenteel gewoon bestendig worden?

3. Hoeveel controles werden in 2014 door de controleurs uitgevoerd? Hoeveel positieve gevallen werden geconstateerd? Hoe verhouden deze cijfers zich ten opzichte van de voorgaande jaren?

4. Is de minister van mening dat bijkomende maatregelen of initiatieven genomen dienen te worden wanneer het gaat over dopinggebruik in wedstrijden met dieren? Waarom wel/niet?
5. KBDB is vragende partij om het laboratorium van "The National Horseracing Authority of Southern Africa" in Johannesburg (Zuid-Afrika) te laten erkennen als bevoegd dopinglab. Volgens de KBDB is dit lab voorlopig als enige bekwaam in een degelijk onderzoek naar doping bij duiven. Het lab zou een zeer degelijke expertise opgebouwd hebben in dopingonderzoek bij paarden en duiven. De kostprijs van dit lab zou ook een stuk lager liggen dan in ons land. Hier rekent men al snel tussen de 300 euro en 350 euro per controle per substantie of product, ginds is het 400 euro voor onderzoek naar het ganse gamma producten.

a) Hoe staat de minister tegenover de mogelijkheid om het lab van "The National Horseracing Authority of Southern Africa" in Johannesburg (Zuid-Afrika) door het ministerie van Dierenwelzijn te laten erkennen als bevoegd dopinglab voor het onderzoek van de stalen uit de dopingcontroles en tegenexpertises van de Belgische duivensport?

b) Tegen wanneer mag een dergelijke erkenning eventueel worden verwacht?

c) Bij niet-erkenning: welke opties stelt de minister voor aan de KBDB?

BEN WEYTS

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

ANTWOORD

op vraag nr. 222 van 24 oktober 2014

van **SABINE VERMEULEN**

1. Er is nog geen overleg geweest over een mogelijke herziening van het protocol met de Koninklijke Belgische Duivenbond (KBDB) aangaande dopingbestrijding omdat de KBDB de vraag over de noodzaak tot herziening ervan nog niet heeft beantwoord. Ik wil u erop wijzen dat de overeenkomst tussen de KBDB en de minister van dierenwelzijn bijna 20 jaar oud is en dat de situatie sindsdien grondig geëvolueerd is. Zo blijkt dat de KBDB intussen zelf in staat is om de strijd tegen de doping te voeren, wat niet het geval was ten tijde van de opstelling van het protocol. De controles op doping gebeuren nu nagenoeg uitsluitend door de controleurs van de KBDB zelf, slechts aangevuld door navolgende controles door het Voedselagentschap.
2. Het legitimeren van de controleurs van de KBDB zal inderdaad moeten herbekeken worden in overleg met de KBDB en met de andere Gewesten. Indien het actiegebied van de controleurs samenvalt met de grenzen van de Gewesten kan de legitimatie gebeuren zoals voordien, namelijk door de minister bevoegd voor dierenwelzijn in het desbetreffende Gewest.
3. De KBDB voert jaarlijks ongeveer 120 controles uit. Er zijn al enkele jaren geen gevallen meer vastgesteld van gebruik van de producten die op basis van de Dierenwelzijnswet verboden zijn. Ook in 2014 waren er nog geen positieve gevallen. Wel stelde de KBDB in 2014 het gebruik van atropine en van cafeïne vast, telkens bij één duivenliefhebber. Het gebruik van deze producten is verboden op grond van het intern dopingreglement van de KBDB, maar niet op basis van de dierenwelzijnswet.
4. Wedstrijden zijn enkel toegestaan met honden, paarden en duiven. Ik heb geen signalen gekregen vanuit deze sportmiddens dat er problemen zijn met doping die niet door de inrichters zelf degelijk gecontroleerd worden. Ik acht een tussenkomst van de overheid op dit ogenblik dan ook niet nodig.
5. De Dierenwelzijnswet biedt geen wettelijke basis voor de erkenning van laboratoria voor de analyse van stalen in de strijd tegen doping bij dieren. De laboratoria die in België erkend zijn voor deze onderzoeken, werden erkend op basis van de Hormonenwet. Deze wet valt echter onder de bevoegdheid van de federale Minister van Landbouw.